

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งสำหรับการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม หรืออาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่า การให้การศึกษาแก่ประชากรของประเทศนั้นเป็นการวางรากฐานของการพัฒนาทั้งมวล (อาร์ุง จันทวานิช, 2523 : 83) การศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชน และประชาชนให้มีคุณภาพที่สามารถจะพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ และสังคมของตนเอง ครอบครัวและบ้านเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นจะต้องมุ่งเน้นพัฒนาให้เยาวชนและประชาชนมีความรู้พื้นฐานที่เพียงพอ รู้จักคิด รู้จักเฝ้าหาความรู้ประสบการณ์ด้วยตนเอง รู้จักปรับตัว รู้จักแก้ปัญหา รู้จักพัฒนา มีทักษะในการทำงาน มีค่านิยมที่ดีงาม และส่งเสริมความเป็นเลิศในความสามารถ ความถนัดของแต่ละบุคคลตามศักยภาพที่มีอยู่ (กรมวิชาการ, 2533 : 3) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ เป็นบริการที่รัฐพยายามจัดให้ประชาชนอย่างเต็มที่ โดยสนับสนุนให้พลเมืองทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน (อาร์ุง จันทวานิช, 2523 : 83)

การศึกษาระดับประถมศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 เป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐาน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งในด้าน คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ และความสามารถขั้นพื้นฐาน และให้สามารถอ่านออก เขียนและคำนวณได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535 : 12) ในการพัฒนาการศึกษาของชาตินั้น จำเป็นจะต้อง

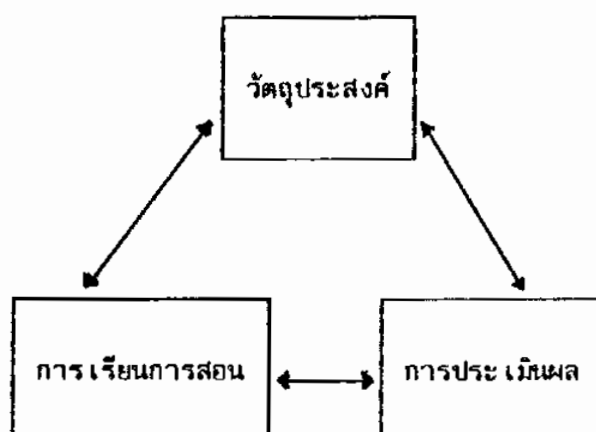
ค่าเนื้องกึ่งองค์ประกอบหลาย ๆ ด้านด้วยกัน แต่ที่สำคัญที่สุดและเป็นหัวใจของการศึกษา คือ หลักสูตร ซึ่งต้องปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างเป็นกระบวนการต่อเนื่อง เพื่อให้เหมาะสม สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ (กรมวิชาการ, 2532 : 1)

การจัดหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) มีจุดมุ่งหมายให้การศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถปรับตัวได้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม สิ่งแวดล้อม มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งกายและจิตใจ ทำงานเป็นและครองชีวิตได้อย่างสงบสุข (กรมวิชาการ, 2533 : 11) นอกจากนี้หลักสูตรยังมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้านต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาตน พัฒนาอาชีพ และพัฒนาสังคมอันจะส่งผลให้ผู้เรียน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา และมีค่านิยมที่ดี เพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2535 : 1) จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายดังกล่าวมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติและ เป็นแนวทางไปสู่การตั้งจุดประสงค์ของกลุ่มประสบการณ์ แผนการสอนและการประเมินผล

ระเบียบว่าด้วยการประเมินผล ได้กำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรทุกหลักสูตร เมื่อใดมีการใช้หลักสูตรเพื่อการศึกษา การประเมินผลย่อมจะขาดเสียมิได้ หรืออีกนัยหนึ่งการกำหนดหลักสูตรที่ดีจำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดของการประเมินผลไว้ด้วยเสมอ ทั้งนี้เพราะการประเมินผลมีส่วนช่วยตรวจสอบว่าทั้งจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด เป็นเป้าหมายที่จะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนนั้น สัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด มีความเหมาะสมหรือไม่ ถ้าเปรียบ

หลักสูตรเหมือนกับแผนปฏิบัติการแล้ว การประเมินผลจะเปรียบเสมือนผู้ตรวจสอบผลงานของแผนนั้น นั่นคือ การประเมินผลเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของหลักสูตรที่จะขาดเสียมิได้ (ไพศาล หวังพานิช, 2529 : 7) ดังนั้นในการนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลจึงเป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลมาพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และในการนำหลักสูตรไปใช้ โรงเรียนเป็นองค์การที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยงานปฏิบัติ (Operation Unit) ที่ผ่านนโยบาย เป้าหมาย จุดประสงค์ของการศึกษา และหลักสูตรมาสู่ภาคปฏิบัติให้เกิดผล โรงเรียนเป็นสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดของการนำหลักสูตรไปใช้ (สุนน อมรวิวัฒน์ และสมพงษ์ จิตระดับ. 2530 : 179)

เมื่อมองในแง่กระบวนการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายสำคัญทางการสอน คือ มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่พึงปรารถนา ดังนั้นการเรียนการสอนอย่างมีระบบ จึงประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน ซึ่งสัมพันธ์กันดังนี้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2520 : 179)

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบกระบวนการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่สัมพันธ์กันดังกล่าว แสดงว่าขั้นแรกผู้สอนจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์การสอนและดำเนินวิธีการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อที่จะทราบว่าการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนาหรือไม่ก็ต้องมีการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผลที่ได้จะทำให้ผู้สอนทราบว่าตนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมหรือไม่ ผู้เรียนมีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไร ควรจะเสริมจุดใดและยังเป็นข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจระดับคะแนนแก่ผู้เรียนอีกด้วย นอกจากนี้ การประเมินผลการเรียนเป็นกระบวนการที่ช่วยให้สามารถสรุปหรือตัดสินใจการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ว่าประสบผลตามความมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด ซึ่งช่วยปรับปรุงประสบการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นข้อมูลปรับปรุงจุดประสงค์ให้เหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2535 : 9) และยังเป็น การตัดสินใจว่าผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่เพียงใด การประเมินผลการเรียน จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางของหลักสูตร จะต้องสอดคล้องให้สมกลมกลืนกับการสอน (มนตรี อินันดรักษ์, 2532 : 8)

ในการปรับปรุงหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้มีการปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียน และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรด้วย (กรมวิชาการ, 2533 : คำนำ) และกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยได้เริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2534 เป็นต้นไป ซึ่งในด้านการประเมินผลการเรียน กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ในระเบียบการประเมินผล

ฉบับนี้ มีสาระสำคัญและแนวปฏิบัติบางประการที่เปลี่ยนแปลงไปจากระเบียบการประเมินผลฉบับเดิมได้แก่ การให้โรงเรียนเป็นผู้ประเมินผล ตัดสิน และอนุมัติผลการเรียนของนักเรียนทุกระดับชั้น นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงในด้านกระบวนการวัด โดยเน้นทักษะกระบวนการควบคู่ไปกับการวัดพฤติกรรมให้ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย มีการปรับวิธีการกำหนดระดับผลการเรียนของการประเมินปลายภาค/ปี โดยกำหนดเกณฑ์ผ่านได้ระดับผลการเรียน "1" หมายถึงได้ผลการเรียนร้อยละ 50 เป็นอย่างต่ำของคะแนนสอบปลายภาค/ปีนั้น ส่วนช่วงระดับอื่นให้อยู่ในดุลยพินิจของโรงเรียนที่จะยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม ซึ่งเดิมกระทรวงศึกษาธิการ เคยเป็นผู้กำหนดเองทุกระดับ นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะจุดประสงค์การเรียนรู้ในสมุดประจำชั้น (ป.02-2) ซึ่งเดิมกำหนดไว้ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมมาเป็นลักษณะของสมรรถภาพและจุดประสงค์ที่วิเคราะห์มาจากกรอบความคิดและจุดหมายของหลักสูตรโดยไม่มีเนื้อหาติดอยู่ การสรุปผลการประเมินจุดประสงค์การเรียนรู้ในสมุดประจำชั้น (ป.02-2) ใช้วิธีอ้างอิงจากผลการวัดและประเมินจุดประสงค์การเรียนการสอน ซึ่งเป็นผลสะสมจากการเรียนหน่วยต่าง ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2536 : คำนำ) จากสาระสำคัญและแนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงไปนี้ น่าจะก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติของครูในโรงเรียนประถมศึกษา

ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการนำหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ไปใช้ โดยเฉพาะด้านการประเมินผล ปรากฏว่าครูยังมีความเข้าใจและปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนได้ถูกต้องค่อนข้างน้อย และปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลการเรียนครูยังมีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การเลือกวิธีประเมินให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะประเมิน วิธีการประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ขาดความรู้และทักษะ

ในการวางแผนการประ เณินปลายภาค เรียนการกำหนด เกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่าน จุดประสงค์ การให้ระดับผลการเรียน (เกรด) (สุทธิพรธม ไชยวงศ์, 2534 : 69) และ โกมล บัวเมียน ได้ศึกษาปัญหาและความคิดเห็นของครู ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพัทลุง สงขลา สตูล เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาและข้อ เสนอแนะ ในการวัดผลประ เณินผล คือ ไม่อาจวัดและประ เณินทุกรายจุดประสงค์ได้ เพราะมากเกินไปไม่สามารถสอน ได้ทัน ควรจัดให้มีการอบรม เรื่องการวัดผลและการประ เณินผลโดยเฉพาะ เพราะยังไม่ค่อยเข้าใจการสร้างแบบทดสอบ จึงมุ่งวัดความจำ และอำเภอ จังหวัด ควรสร้างแบบทดสอบให้ (โกมล บัวเมียน, 2535 : 5) และจาก สาระของหลักสูตร และการประ เณินผลของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ครูประถมศึกษา จำนวนหนึ่งประสบปัญหาในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในเรื่องการสร้าง เครื่องมือวัดประ เณินผลเพื่อสรุปผลการ เรียนรู้ตามจุดประสงค์ในสมุดประจำชั้น (ป.02-2) (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2536 : คำนำ) สอดคล้องกันกับผลการวิจัยของ เทียรชัย นาคกลัด ซึ่งได้ศึกษาความเข้าใจ ระเบียบการประ เณินผลการ เรียนของครูในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร ประถมศึกษา เขตการศึกษา 2 พบว่า ครูมีปัญหาเรื่องไม่มีเวลาที่ใช้สำหรับ สร้างเครื่องมือวัดผลประ เณินผลมากที่สุด และรองลงมา คือ ปัญหาการสร้าง เครื่องมือวัดผลให้มีคุณภาพดีสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด (เทียรชัย นาคกลัด, 2536 : บทคัดย่อ)

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัย จึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาปัญหาการใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประ เณินผลการ เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

สงขลา ซึ่งจะทำให้ทราบถึงระดับปัญหาการใช้ระเบียบการประเมินผลการเรียนของครูผู้สอนเป็นรายหมวด และเปรียบเทียบปัญหาการใช้ระเบียบการประเมินผลการเรียนของครูผู้สอนตามตัวแปร ขนาดของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ขนาดของกลุ่มโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน และชั้นที่ปฏิบัติการสอน เพื่อนำผลจากการศึกษา เสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการประเมินผลการเรียนให้เหมาะสมตรงประเด็นและตรงกลุ่มครูผู้สอน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ของครูผู้สอน ใน 5 หมวด ดังนี้
 - หมวด 1 หลักการในการประเมินผลการเรียน
 - หมวด 2 วิธีการประเมินผลการเรียน
 - หมวด 3 การตัดสินผลการเรียน
 - หมวด 4 การย้ายที่เรียน
 - หมวด 5 หน้าที่ของโรงเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ของครูผู้สอนตามตัวแปรต่อไปนี้
 - 2.1 ขนาดของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ
 - 2.2 ขนาดของกลุ่มโรงเรียน
 - 2.3 ขนาดของโรงเรียน
 - 2.4 ชั้นที่ปฏิบัติการสอน

สมมติฐาน

1. ครูผู้สอนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้ระเบียบการประเมินผลแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในกลุ่มโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้ระเบียบการประเมินผลแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการใช้ระเบียบการประเมินผลแตกต่างกัน
4. ครูผู้สอนที่ปฏิบัติการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาการใช้ระเบียบการประเมินผลแตกต่างกัน

ความสำคัญและประโยชน์

1. ได้ทราบระดับปัญหาการใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ซึ่งนำไปสู่การช่วยเหลือ หาแนวทางในการแก้ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการวัดผลและประเมินผลในโรงเรียนประถมศึกษาได้ตรงประเด็น
2. ได้ทราบผลเปรียบเทียบปัญหาการใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ของครูผู้สอน ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ตามตัวแปรขนาดของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ขนาดของกลุ่มโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน และครูที่ปฏิบัติการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งนำไปสู่ กระบวนการบริหาร และกระบวนการนิเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในโรงเรียนประถมศึกษาได้ตรงกลุ่มครูผู้สอน

3. เพื่อใช้เป็นข้อ เสนอแนะแก่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับระ เียบยกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประ เนิผลการศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ได้นำไปประกอบการพิจารณาในการปรับปรุงแก้ไขระ เียบยต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย เป็นครูผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 ปีการศึกษา 2536 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา จำนวน 1,384 คน จาก 488 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ในการวิจัย เป็นครูผู้สอนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1, 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2536 จำนวน 310 คน จาก 155 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดย วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่

2.1.1 ขนาดของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ
แบ่งเป็น

2.1.1.1 ขนาดเล็ก

2.1.1.2 ขนาดกลาง

2.1.1.3 ขนาดใหญ่

2.1.2 ขนาดของกลุ่มโรงเรียน แบ่งเป็น

2.1.2.1 ขนาดเล็ก

2.1.2.2 ขนาดกลาง

2.1.2.3 ขนาดใหญ่

2.1.3 ขนาดของโรงเรียน แบ่งเป็น

2.1.3.1 ขนาดเล็ก

2.1.3.2 ขนาดกลาง

2.1.3.3 ขนาดใหญ่

2.1.4 ชั้นที่ปฏิบัติการสอน แบ่งเป็น

2.1.4.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1.4.2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ใน 5 หมวด ดังนี้

2.2.1 หมวด 1 หลักการในการประเมินผลการเรียน

2.2.2 หมวด 2 วิธีการประเมินผลการเรียน

2.2.3 หมวด 3 การตัดสินผลการเรียน

2.2.4 หมวด 4 การย้ายที่เรียน

2.2.5 หมวด 5 หน้าที่ของโรงเรียน

นियามศัพท์เฉพาะ

1. ระเบียบการประเมินผล หมายถึง ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 หมวด ดังนี้
 - หมวด 1 หลักการในการประเมินผลการเรียน
 - หมวด 2 วิธีการประเมินผลการเรียน
 - หมวด 3 การตัดสินผลการเรียน
 - หมวด 4 การย้ายที่เรียน
 - หมวด 5 หน้าที่ของโรงเรียน
2. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
3. ปัญหาการใช้ระเบียบการประเมินผล หมายถึง อุปสรรคข้อขัดข้องที่ครูผู้สอนประสบ ทำให้การใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พ.ศ. 2533 ไม่ได้ผลเท่าที่ควร
4. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการที่โรงเรียนมอบหมายให้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา
5. ขนาดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ หมายถึง ขนาดที่ยึดเกณฑ์การกำหนดจากตัวแปร จำนวนโรงเรียน จำนวนนักเรียน จำนวนบุคลากรทั้งหมดในสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ และจำนวนกลุ่มโรงเรียนแล้วคำนวณหาค่าดัชนี ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ แบ่งได้ดังนี้
 - 5.1 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ขนาดเล็ก หมายถึง สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่มีค่าดัชนี 40 - 44

5.2 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ขนาดกลาง หมายถึง
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่มีค่าดัชนี 45 - 54

5.3 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ขนาดใหญ่ หมายถึง
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่มีค่าดัชนี 55 - 59

6. ขนาดกลุ่มโรงเรียน หมายถึง ขนาดที่ยึดเกณฑ์การกำหนดจากจำนวน
โรงเรียนตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แบ่ง
ได้ดังนี้

6.1 กลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง กลุ่มโรงเรียนที่มีจำนวนโรงเรียน
1 - 6 โรงเรียน

6.2 กลุ่มโรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง กลุ่มโรงเรียนที่มีจำนวนโรงเรียน
7 - 8 โรงเรียน

6.3 กลุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง กลุ่มโรงเรียนที่มีจำนวนโรงเรียน
9 โรงเรียนขึ้นไป

7. ขนาดโรงเรียน หมายถึง ขนาดที่ยึดเกณฑ์การกำหนดจำนวนนักเรียนตาม
เกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ แบ่งได้ดังนี้

7.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน
120 คน

7.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน
121 - 300 คน

7.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่
301 คนขึ้นไป